

friheden, at biologer f.eks. ikke skal forske i matematik.

Men i forbindelse med det med, at bare fordi man også får midler fra offentlige myndigheder til bestemte forskningsopgaver, forsvinder forskningsfriheden ned i toilettet, vil jeg sige, at det mener jeg altså helt ærligt ikke at den gør. Jeg mener ikke, at det er nødvendigt at have 100 pct. egenfinansiering for at være sikker på, at man har forskningsfrihed. Jeg mener faktisk, at vi her i landet ganske godt formår at sikre, at der også er forskningsfrihed, selv om midlerne kommer fra offentlige myndigheder, der jo i sidste ende får deres midler bevilget fra dette Folketing.

(Kort bemærkning).

Charlotte Fischer (RV):

Jeg taler ikke for, at den enkelte forsker skal have fuldstændig hundrede og sytten procent frihed. Selvfølgelig har universitetet sine strategiske prioriteringer, og der er nogle rammer for den enkelte. Den enkelte skal så have en frihed til at vælge specifik vinkel, metode osv.

Det, jeg taler om, er, at det jo er en fuldstændig ny ting, at en minister kan gå ind og sige til et universitet: Nu skal I forske i det her. Som jeg har forstået lovforslaget, vil det også være sådan, at selv om det universitet overhovedet ikke løser nogen myndighedsopgaver, skal en minister alligevel kunne gå ind og gøre det. Der har vi faktisk traditionelt brugt Det Strategiske Forskningsråd til at sige, at hvis politikerne havde særlige ønsker, lagde man det over til dem, og så måtte de byde det ud, så man fik løst det den vej rundt. Nu kan en minister sådan set gå ind på et universitet, der overhovedet ikke løser nogen myndighedsopgaver, og sige: I skal forske i det her. Er det ikke et ret stort principielt skridt, som egentlig fortjener en diskussion her i salen?

(Kort bemærkning).

Charlotte Dyremose (KF):

Vi får jo sådan set også diskussionen. Jeg forventer også, vi får den i udvalget, men jeg ser frem til den diskussion. Og det er selvfølgelig relevant løbende at diskutere: Hvordan sikrer vi, at der er forskningsfrihed?

Men det undrer mig bare lidt, at det er venstre side af Folketingssalen, der har så store problemer med at tro på, at man kan have forskningsfrihed for offentlige midler. For det er jo selvfølgelig sådan, at uanset hvor de offentlige

midler kommer fra, så er sagen jo den, at der i sidste ende skal være et demokratisk flertal, der bevilger de midler, og i sidste ende derfor også et demokratisk flertal, der kan fratage institutionerne de offentlige midler. Derfor er der selvfølgelig altid en risiko for, at man føler sig presset til at bruge midlerne på en bestemt måde for at tage hensyn til det demokratiske flertal.

Jeg synes bare, vi har en god tradition, der har sikret, at det ikke er sådan og vi får den forskningsfrihed. Og jeg ville være frygtelig ked af, hvis vi ender med at stå her og konkludere, at man er nødt til at have 100 pct. private universiteter, fordi det er den eneste måde, hvorpå man kan stole på, at der er forskningsfrihed her i landet. Det tror jeg ikke er nødvendigt.

Formanden:

Tak til fru Charlotte Dyremose. Så er det fru Charlotte Fischer som ordfører.

Charlotte Fischer (RV):

Det her forslag drejer sig set med vores øjne om en stor og vigtig lovændring. Den rummer store ting, nemlig fusionerne og ikke mindst det nye, som er en fusion af myndighedsopgaverne. Den rummer også mindre ting om aftagerpaneler, elektronisk kommunikation, en ny ankenmulighed for merit osv.

Vi synes, der er gode elementer i det. Det handler bl.a. om ankenmulighederne, når det gælder merit, og om nye ph.d.-skoler, der bliver samlet op – det var der brug for. Men vi ser også med stor skepsis på en række forhold. Vi synes stadig det er alt, alt for detailorienteret. Det her område skriger på at blive afreguleret, om noget osv.

Kl. 10.55

Vi synes jo, at det er lidt tankevækkende, at man kan læse i avisen i dag, at statsministeren har været på Bornholm, hvor der blev talt rigtig meget om, hvordan der skal afreguleres og afbureaukratiseres, og om tillid og alt muligt. Jeg synes egentlig, regeringen passende kunne starte her på universitetsområdet. I hvert fald er kendsgerningen den, at der ikke er ret mange af de mennesker, der sidder rundt omkring på universiteterne, der føler, at det her område er præget af stor tillid og frihed og selvbestemmelse osv.

Det her lovforslag er samlet set et skridt ud ad den samme vej, nemlig mere detailstyring. Vi synes jo f.eks., at aftagerpanelerne er et rigtig godt eksempel på, hvordan man ikke skal styre.